

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jiříkem, ve věci

žalobkyně: **M. N.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížova 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2025, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

1. Česká správa sociálního zabezpečení zamítla rozhodnutím ze dne 30. 9. 2024, č. j. R-30.9.2024 -X, pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), žádost žalobkyně o invalidní důchod, neboť pokles pracovních schopností dle posudku Institutu pro posuzování zdravotního stavu (IPZS) ze dne 26. 9. 2024 činil pokles pracovních schopností žalobkyně 20 % dle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1b přílohy k vyhláše Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

2. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně. Při svém rozhodování vycházela z posudku IPZS ze dne 5. 12. 2024 (posudek datován takto; v rámci vymezení účelu vypracování posudku uváděno „4. 12. 2024“ jak uvádí i žalovaná ve svém rozhodnutí), který se s dosavadním hodnocením ztotožnil.
3. **Žalobou** doručenou soudu dne 10. 3. 2025 žalobkyně namítá, že záda ji bolí čím dál víc; když marodí, nikdo ji nezaměstná; bere víc Pagonatolu; rehabilitace ani masáže nepomáhají. Jinými slovy, žalobkyně namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav.
4. **Žalovaná ve svém vyjádření** ze dne 8. 4. 2025 navrhla podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
6. Žaloba není důvodná.
7. Dne 20. 11. 2025 proběhlo ve věci ústní jednání. Při jednání byl jako důkaz proveden protokol o jednání posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“ či „komise“) ze dne 17. 9. 2025 a její posudek z téhož dne. Žalobkyně popsala, že nevydrží dlouho sedět/stát; nesmí být v průvanu; špatně se jí dýchá; chodí na rehabilitaci a injekce. Trápí ji hlavně záda. Neví, jak by mohla obsluhovat stroje, horší se jí rovněž zrak; když ji někdo vezmou, je pak hodnocena jako zdravotně práce nezpůsobilá.
8. Dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla *a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
9. Rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu je závislé na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k takovému posouzení povolána podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato komise je oprávněna k celkovému posouzení zdravotního stavu osoby a její pracovní způsobilosti, jakož i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě a jejím stupni. Posudek komise pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad obsažených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý, jestliže se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, s žalobkyní udávanými zdravotními potížemi, obsahuje-li posudek náležité zdůvodnění posudkového závěru tak, aby ten byl přesvědčivý též pro krajský soud, který nemá odborné medicínské znalosti a ani je mít nemůže.

10. Z protokolu o jednání posudkové komise ze dne 11. 2. 2025 plyne, že daného dne zasedala posudková komise v řádném složení z předsedy – posudkového lékaře, odborného lékaře neurologa a tajemnice za účasti žalobkyně, která byla při jednání vyšetřena.
11. Dle posudku shrnula komise dostupnou zdravotní dokumentaci, včetně předložených lékařských zpráv, zdravotní a pracovní anamnézu a uvedla diagnostický souhrn. Komise dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinu hodnotila shodně s předcházejícími posudky. Stav žalobkyně je hodnocen dle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1b přílohy vyhlášky. Tj. postižení svalové a kosterní soustavy, dorzopatie a spondylopatie - Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením (taxace 10% - 20%). Dle komise se v případě žalobkyně jedná o chronický vertebrogenní algický syndrom zejména bederního a hrudního úseku páteře – chronická rachialgie (bolesti páteře) a lumbosakralgie při poruše statiky a dynamiky páteře, Scheuermannově chorobě kaud. úseku hrudní páteře a při sekundárních degenerativních změnách. Posudková komise dále popsala další potíže žalobkyně, shrnula obsah lékařských zpráv. Vycházela z toho, že žalobkyně trpí dlouhodobě bolestmi páteře. Pokles pracovních schopností žalobkyně komise hodnotí na horní hranici taxace - 20 %, shodně s dosavadními posudky, a to s ohledem k tíži postižení a profesi žalobkyně.
12. Krajský soud vyšel z tohoto posudku. Posudková komise přezkoumala zdravotní stav žalobkyně v řádném složení za účasti odborných lékařů. Žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně přítomna, své obtíže komisi popsala. Posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, přičemž přihlédla jak k subjektivním potížím žalobkyně, tak k odborným lékařským nálezům, jež jsou součástí spisové dokumentace žalobkyně. Na základě těchto podkladů označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a toto zdravotní postižení klasifikovala dle vyhlášky o posuzování invalidity. Podrobně rovněž uvedla, proč zvolila právě toto hodnocení, z čehož plyne i to, proč nelze aplikovat vyšší položku. Stejně tak odůvodnila, proč další žalobkyní popisované potíže nemohou být převažující. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise stanovila shodně s posudkovými lékaři v řízení před správními orgány.
13. Jestliže posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý stav, to podřadila příslušné položce vyhlášky o posuzování invalidity a svůj závěr o tom odůvodnila, zabývala se dalšími zdravotními obtížemi žalobkyně, přičemž žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně účasten, pak považuje soud posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý, činí-li závěr, dle něhož šlo v případě žalobkyně o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %. Podstatná je též skutečnost, že posudek je v podstatných rysech konzistentní s dosavadními posudky.
14. Dle shora citovaného § 39 zákona o důchodovém pojištění se proto v případě žalobkyně nejedná o invaliditu; správní orgány proto nepochybily, pokud na základě závěrů posudkových lékařů dospěly k závěru, že žalobkyně není invalidní.

15. Co se týče námitek žalobkyně a popisu jeho zdravotních obtíží, rozhodné pro posouzení je podřazení zjištěného stavu žalobkyně pod konkrétní položku vyhlášky o posuzování invalidity, což posudkoví lékaři a posudková komise přezkoumatelným způsobem učinili. Procentní pokles pracovních schopností je dán vyhláškou o posuzování invalidity a v případě zjištěného zdravotního stavu žalobkyně činí stanovené rozpětí 10-20 %. Stanovené rozpětí pro jednotlivá postižení nemohou správní orgány, posudkoví lékaři ani krajský soud jakkoli ovlivnit. Bolesti žalobkyně byly zhodnoceny a jsou součástí diagnózy.
16. Posudek posudkové komise žalobkyně podstatněji nezpochybnila. Uvedla, že neví, jak by mohla pracovat u stroje, když nemůže delší dobu stát/sedět. Komise popsala, že žalobkyně je schopna pracovního zařazení s vyloučením především přetěžování páteře (zvedání, přenášení břemen), s vyloučením práce v nepříznivých klimatických podmínkách a ve vynucených polohách. Vhodná je práce lehčího charakteru, obsluha jednoduchých strojů či přístrojů, kontroly výrobků, pomocné administrativní práce. Problémy žalobkyně s hledáním vhodného pracovního zařazení jsou pochopitelné, bližší rady však není soud schopen žalobkyni poskytnout. V případě zájmu žalobkyně lze žalobkyni odkázat pouze na Úřad práce, který by měl žalobkyni pomoci nalézt pracovní uplatnění odpovídající jejímu zdravotnímu stavu. Neúspěšné snahy žalobkyně o nalezení vhodného zaměstnání lze hodnotit pouze v rámci úvah o volbě výše procentního poklesu pracovních schopností žalobkyně. To posudková komise učinila, byť již neshledala důvod pro další dodatečné navýšení postupem dle § 3 dané vyhlášky. Lze pouze dodat, že i v případě navýšení dle uvedeného ustanovení na celkových 30 % by žalobkyně nedosáhla míry poklesu pracovních schopností odpovídající alespoň invaliditě I. stupně (35 %). Pouze na okraj je možné žalobkyni doporučit, aby si případné negativní závěry (zprávy) lékařů poskytujících pracovněprávní služby (hodnocení zdravotní způsobilosti zaměstnance k výkonu zaměstnání) schovávala a v případě další žádosti o přiznání invalidního důchodu je předložila.
17. Krajský soud s ohledem na uvedené vady posudku neshledal, hodnotí jej jako úplný, přesvědčivý a ve více než dostačující šíři reagující, byť i drobné aspekty stavu žalobkyně a jeho hodnocení. Skutkový stav zjištěný správními orgány obstál.

III. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce ani žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný. V případě žalované § 60 odst. 2 s. ř. s. její náhradu nákladů řízení ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče vylučuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 20. listopadu 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.